

במדינה

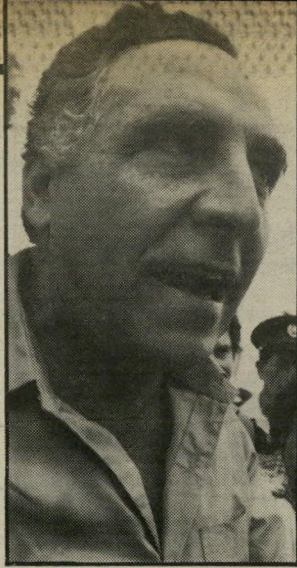
(המשך מעמוד 9)

סוף. נעצר, נבדק והתברר, כי יושבי הם מחבלים וברשותם נתגלו שלושה רובי ירייה ורובה קלצ'ניקוב, רימונים, מוקד שים וטילי כתף נגד מטוסים מסוג סטרלה.

תאוריה של הכתבת לגבי צורת חקירה, "לא עדינה" מתייחסת למחב-לים אלה.

רכב שלישי, שהגיע באותו זמן למחסום, היה רכב אורחי, אשר סירב לעצור, למרות סימני החיילים ופרץ את המחסום. החיילים ירו וריה אחת וממנה נפצע ילד בן 11. רופא צה"ל טיפל בו יותר משעה במאמץ להציל את חייו ומסוק של צה"ל אף הועמד בכוננות. אירוע טראגי זה ניתן היה למנוע אילו ציית הנהג להוראות, כפי שפורסמו בכתובים לעצור בהתאם לדרישות חיילי צה"ל.

כאן המקום לציין, כי האירוע התרחש בסמוך לכפר אל-זוריה ומספר ימים לאחר מכן פעל כוח צה"ל בכפר.

התקנו, רשאים להצביע רק תושבים המתגוררים לפחות תישעה חודשים ביישוביהם.

המחלוקת הועלתה לבית-הדין של הנועצה. הוויכוח נסב סביב השאלה: האם אישרה מזכירות הנועצה חריגים לאריאל? כשביקש אב בית-הדין של הנועצה לעיין בפרוטוקול משיבת המזכירות המדוברת (מה-21 בפברואר), הסתבר לו להפתעתו שאין פרוטוקול! כך, לפחות, טענה שרה אנג'ל, מזכירת המזכירות של חרות. מאוחר יותר, כשיחה טלפונית, היא נשמעה פחות משוכנעת, טענה ש"יכול להיות שיש פרוטוקול..." מקורות חרות מעידים שהנושא הובא לדיון והוחלט שלא לחרוג מהתקנו.

כדיעבר, בעיקבות תוצאות ההצבעה בסניף חרות, הסתבר שחשיבותן של המעטפות הכפולות היא שולית, ואין בכוחן לשנות את התוצאות, שהוכרעו ברוב גדול לטובתו של נחמן. כלומר: מהומה על מאומה.

נחמן כבר התכונן, שמח וטוב-לב, לאישור הפורמלי של התוצאות עליידי מזכירות הנועצה, ביום החמישי שעבר. אקט שיגרתי בלבד? גם כאן לא איהרו לבוא להפתעות. "הדיון בנושא נדחה". כך נאמר לו. מקורות במזכירות דווקא הדליפו שהנושא הועלה גם הועלה, אך אריאל, שבזמנו לא שבץ נחת סוד תוצאות, דחה את הדיון בנושא בתירוץ ש"חיים (קופמן) איננו".

מזמן לא היה לקופמן, יושב-ראש האגף המוניציפלי של חרות, מעמד כל-כך חשוב — בלעדיו לא ניתן לקיים דיונים!

"מה עושים מזה כזה רעש?" הגיב קופמן, "אריאל — אפשר לחשוב..." מה שנקו, נכון. אלא שאת הרעש, עושים בתנועת החרות.

בינתיים זומנו כל המעורבים בפרשה להתייצב בפני המזכירות, לשיבה נוספת. השבוע שבין הבחירות בסניף לבין ישיבת-המזכירות הנוספת נוצל היטב על-ידי המועמדים. הן נחמן והן פייטלסון מיהרו למיזוג-הכנסת. נחמן אומנם שכנע שם מדי פעם, בתוקף תפקידו כרשות-השדור, אך קלסטרן של פייטלסון לא היה מוכר לרוב המסובים במיזוג. הספירה לאחור לקראת ההכרעה המשיכה, תוך חרור טלפונים היסטריים וישיבות מראי-תונות.

ביום הישיבה התייצבו כמה מתושבי אריאל, עמוסי שלטים, ברחבה שליד מצודת-זאב. בפנים, בישיבה, הציע חיים קופמן, מקורבו של אריאל, להקים... נכון, ועדה שתבדוק את העניין. בשלב זה הפתיע דקל הציע שנחמן של יצחק שמיר (שאליהם משתייך גם כהן-אורגד). נכון שבסניף באריאל תמך דקל בפייטלסון, אך נאמנותו למנהו המצביע דקל הציע שנחמן יהיה מס' 1 ברשימת חרות למועצת אריאל, ואילו פייטלסון יהיה מס' 2. בתחילת השבוע הגיש המועמד הרישמי של תנועת החרות לראשות מועצת-אריאל, רון נחמן, בקשה לחודש חופשה מרשות-השדור.

הרואה האמיתית הסתיימה. עכשיו רק נותר לפני נחמן עניין פוטל — לזכות באמונם של 806 המתגוררים באריאל, בבחירות שייערכו ב-30 באפריל. **דפנה ברק**

ארידור (ימין) לוחם בכהן-אורגד (שמאל) בקלושמרל של הגדה המערבית — באמצעות שליחים

אריאל

בדור

הנכונה

בשעות אחר-הצהריים התי-מלאה הרחבה שליר מצודת-זאב בתל-אביב כאנשים, נשים וטף (כן, היו גם תינוקות), שבאו למקום בהסעה מאורגנת, קראו קריאות ונשאו שלטים בידיהם: רון — הפיתרון לאריאל! מי שנכנס לבניין וניסה למצוא הסבר למהומה, נתקשה בוודאי לפענח אותה.

באותה עשה התנהלה ישיבת המזכירות השבועית של תנועת-החרות. לפני הפורום המכובד התייצבו ארבעה אנשים: רון נחמן (הפיתרון בכי-כבוד ובעצמו) יעקב פייטלסון, יעקב אקס ועמוס צוריאל. משגמרו לטעון את טענותיהם, הוצאו אחר כבוד מחדרי הישיבות. חלקם נטשו את הבניין (פייטלסון ביניהם) וחלקם (נחמן) חיכו בחוץ בסבלנות ראייה לציון ער שעות הערב, לסיום הדברת כפנים.

מיהם העסקנים האלמוניים, שהקיי-מו את המהומה?

יעקב אקס הוא יושב-ראש סניף תנועת החרות ביישוב אריאל; עמוס צוריאל הוא מזכיר הסניף; יעקב פייטלסון הוא ראש-המועצה הנוכחי של ההתנחלות העירונית כלב הגדה המערבית; רון נחמן הוא המוכר מכולם — בשל תפקידו כמישנה למנכ"ל רשות-השדור.

מה סם למהומה? **בנימין נאסריל** ייערבו בחירות לראשות המועצה של אריאל. מסתבר, שגם אחרי השנה ברובת הבחירות — הבחירות המוני-ציפיות, הבחירות לכנסת ה-17 ובעת, הבחירות להסתדרות — יכולות בחירות מקומיות ביישוב קטן ונידח לעורר את כל היצרים הידועים של עסקנים פוליטיים.

על מיגרשה של אריאל מתנהל מאבק-איתנים בין בכירי הכוחות של תנועת-החרות, והמערכה המתחוללת שם לא היתה מביישת אפילו את עיריית תל-אביב. גירסה אחת טוענת, שהפרשה החלה כשהחליט רון נחמן, חבר תנועת החרות, להתמודד על ראשות-המועצה אריאל. שהיא נמנה עם מתיישביה הראשונים, ואף כיהן כראש מועצת-המתיישבים. הוא מגייס לעזרתו את חוסר שביעות-הרצון של תושבי המקום מהמצב החברתי ביישוב. התושבים מסרבים להצביע בפומבי את הכספים הזואים שלהם. אך מסבירים בלשון כללית כי היה להם ציפיות גבוהות, שהמועצות טפחו על פניהם. יש התולים חלק מהאחריות למצב בראש-המועצה הנוכחי, יעקב פייטלסון, איש בעל מראה סימפטי וקן מוכפף.

רון נחמן, שופע מרץ, ריבורו שוטף, החליט שכובלתו לתקן את המצב. כיצד? עליידי בחירות לראשות-המועצה בבחירות דמוקרטיות. לדמוקרטיה יש גם היבטים מפחי-דים ופייטלסון לא התלהב מרעיון. לדעתו, ההתמודדות היא מיותרת לחלוטין: ראש-המועצה הנוכחי חייב להישאר בתפקידו.

שני שרים בדימוס

בבוא יאליך התנהל מאבק איתנים באריאל. מיטב הכוחות בחרות נקטו עמדה בעניין. **זכר**

מועמד נחמן רון הוא הפיתרון

לתפקידו כמישנה למנכ"ל רשות-השדור.

ביום הרביעי שעבר התייצבו שני הפינאליסטים להתמודדות הגורלית בסניף חרות. פייטלסון, שלא אבה להתמודד, הצטייד בסקר שהכינה עבורו חברת נוי-דמית (החברה, טוענים באריאל, נשלחה אליו מטעמו של ארידור). הסקר ניבא לפייטלסון 44 אחוזי תמיכה, בעוד שלרון נחמן נרשמו רק 16 אחוזי תמיכה.

יריבו של פייטלסון באריאל טוענים שהסקר היה מגמתי. האם זה מזכיר קצת את מאבק-הסוקרים מאיר דיסקין מול שרה שמר, ערב הבחירות הכלליות? אין ספק: אריאל, ישוב שבו 806 בעלי-זכות בחירה, נמצא בדרד הנכונה!

אבל חברי סניף חרות באריאל לא התרשמו מנבואתיה של נוי-דמית. נחמן זכה בניצחון מוחץ — 18:2 לטובתו. הפינאנד? עוד לא. מאבק שבו עוסקים טובי המחוזות של חרות אינו גווע כל-כך מהר. עדיין נותרה פרשת 19, המעטפות הכפולות! אלה הם קולותיהם של 19 תושבים, שסביב קולותיהם ניטשו קרבות קשים.

אנשיו של פייטלסון תבעו שקולות אלה יילקחו בחשבון. בעוד שתומכיו של נחמן סברו, משום-מה, שיש לכבד את תקנון תנועת החרות. עליפי

הכנסת מיכאל דקל ביקר באריאל לפני ההתמודדות, והביע תמיכה בפייטלסון. חבר-הכנסת עובדיה עלי, שהוא גם ראש-עיריית עפולה, ביקר אף הוא במועצה ותמך בפייטלסון. כדיוק לראש-עיריית עפולה ולבחירות באריאל?

גם דויד לוי הזומן לבקר ביישוב, ובאורח פלא נפל כקורו יום לפני הבחירות בסניף חרות באריאל. לוי, כג'נטלמן אמיתי, השכיל שלא להתי-ערב במערכה המקומית.

גירסה שניה טוענת שהפרשה מתחילה חצי שנה מוקדם יותר, כאשר החליט אחד המתנחלים במקום ושרי-האוצר לשעבר, יגאל כהן-אורגד, שלא להתמודד על ראשות-המועצה. בעקבות החלטתו זו החליט נחמן להתמודד על התפקיד וזכה לתמיכתו הנמרצת של אורגד.

תמיכה זו הועלתה את כמות האדר-נליו בדמו של יורם ארידור, יריבו המושבע של אורגד ושרי-האוצר לפני. ארידור הוא גם יושב-ראש המזכירות של חרות.

כך החל המאבק הסמוי אורגד-ארידור, שהתבטא בבחירות. התפרצו יות ושאר פרשות עלומות.